

כבשים ומאה עזים יותר על צאנו. רבי אבא אמר, אלף צאן ואלף בקשיים ואלף עזים היה מביא לו יעקב יותר בכל חדש וחידש. זהו שפטות כי מעת אשר היה לך לפני וירץ לרב ויברך ה' אחיך לרוגלי. והברכה שלמעלה אינה פחותת מאלף מצל מין ומין. נמצאו אלף מהצאן, מהכבשים נמצאו אלף, מהעזים נמצאו אלף, על כל מה שזרה הברכה שלמעלה לא פחות אלף, עד שבשביל יעקב התעללה לבן לעשר רב.

ובשרותה יעקב לטול שכרו, לא מצא אלא עשרה מכל מין ומין, וייעקב חשב אותו לעשר רב. ראה בפה נטול משלו ממה שהיה נתון הוא בזכותו לבן. וכל זה שעה בו ביעקב, לא היה אלא בזורע של אותן מקומות שם אצל הצאן.

בא ראה בפה טוח אותו יעקב השלם אתריו לבן. בתוכו וישם דרכ שלושת ימים וגו', והביאו לו כל העשר היה, ועם כל זה לא רצה לבן שיהיה אך שכרו של יעקב, אלא נטול עשרה מזה ועשרה מזה, ונמנן [בדין] לו ואמר לו: טל את אלה, ואם يولידו פמו שאמרת - באורה הזו יהיה שברך. זהו שפטות ומחלף את משברתי عشرת מנינים. [כנאלו] עשרה מזה ועשרה מזה, וכחטוב ואביכן הטל בי ומחלף את משברתי عشرת מנינים. [ובאלו העשה] השפט אל אחר הקדוש ברוך הוא, וברכו. ומכל מה שהרגנה לבן עם יעקב - חור בדבוריו ונטול מיעקב הפל, עד שהקדוש ברוך הוא חס עלייו ונטול משלו בזורע.

ויצא - קמא ע"א

אשר בגיניה דיעקב, מה ענא כל ירחא, ומאה אמרין ומאה עזין יתר על עאנינה. רבי אבא אמר, אלף עאנין, ואלף אמרין, ואלף עזין, הוה מיתתי ליה יעקב יתר בכל ירחא וירחא. הָרָא הוּא דכְתִיב, (בראשית ל) כי מעת אשר היה לך לפני וירוץ לרבות ויברך יי' אותך לרוגלי, וברכתא דלעילא לא או איהו פחות מאלף מכל זינא ויזנא, מעאנין אלף אשפחה, מאמרין אלף אשפחה, מעזין אלף אשפחה. על כל מה דשרא ברכתא דלעילא, לא פחות מאלף. עד דבגיניה דיעקב אסתלק לבן לכמה עותרא.

יבד בעא יעקב לניטליה אגריה, לא אשכח אלא עשרה מכל זינא ויזנא, ויעקב חשב ליה לעותרא סגי. חמיה בפה נטיל מדיליה, ממה דהוה יהיב איהו בזוכותיה ללבן. וכל דא דסליק ביה יעקב, לא הוה אלא בזורע דאיינו מקלות, דשווי לגבי ענא. שא חמיה, ממה טרח ההוא שלימא דיעקב, אבתരיה דלבן. כתיב, (בראשית ל) וישם דרכ שלשת ימים וגו', והוה מיתתי ליה כל האי עותרא. עם כל דא, לא בעא לבן דיה אגריה דיעקב הבי, אלף נטול עשרה מן דא ועשרה מן דא ויהב (ברא ובני) ליה. ואמר ליה טול הגי. ואי يولידו כמה דאמרת, בהאי גוונא יהא אגרה. הָרָא הוּא דכְתִיב, (בראשית ל) ומחלף את משברתי עשרה מונים, (ובהני עשרה מן דא ועשרה מן דא, כתיב, (בראשית ל) ואביכן הטל בי ומחליף את משברתי עשרה מונים. (בהני עשרה) אשפטל בתר קדשא בריך הוא, וברכיה. ומכל מה דשווים לבן עמיה דיעקב פלא, עד דקדשא בריך הוא בזורע.